

**PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW
MAREK NIECHCIAŁ**

DNR-720-77(15)/18(AF/IJ)

Warszawa, 20 kwietnia 2018 r.

DECYZJA nr DNR-1/18/2018

Po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego wszczętego z urzędu w sprawie ogólnego bezpieczeństwa czujnika czadu model DETC-01 (kod EAN: 5902115406836), wprowadzonego na rynek przez przedsiębiorcę Multioffice sp. z o.o. z siedzibą w Krakowie, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, na podstawie:

- 1) art. 24 ust. 14 pkt 2 w związku z art. 13 ustawy z dnia 12 grudnia 2003 r. o ogólnym bezpieczeństwie produktów (Dz. U. z 2016 r. poz. 2047), stwierdza, że przedsiębiorca Multioffice sp. z o.o. z siedzibą w Krakowie usunął przyczyny zagrożeń stwarzanych przez ten produkt i umarza postępowanie administracyjne;
- 2) art. 189f § 1 pkt 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2017 r. poz. 1257 oraz z 2018 r. poz. 149), odstępuje od nałożenia kary pieniężnej i poprzestaje na pouczeniu przedsiębiorcy.

Uzasadnienie

Pismem z 17 października 2017 r. Pomorski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej przekazał Prezesowi Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów (dalej jako: „Prezes UOKiK” lub „organ nadzoru”) protokół wraz z aktami kontroli dotyczący czujnika czadu model DETC-01(kod EAN: 5902115406836), zwanego dalej „czujnikiem”, wprowadzonego na rynek przez przedsiębiorcę Multioffice sp. z o.o. z siedzibą w Krakowie.

W trakcie kontroli przeprowadzonej u przedsiębiorców ... i ...
wspólników spółki cywilnej, prowadzących działalność gospodarczą pod firmą ...
spółka cywilna w Gdyni, inspektorzy

Wojewódzkiego Inspektoratu Inspekcji Handlowej w Gdańsku poddali czujnik ocenie bezpieczeństwa i badaniom organoleptycznym w oparciu o przepisy ustawy z dnia 12 grudnia 2003 r. o ogólnym bezpieczeństwie produktów (Dz. U. z 2016 r. poz. 2047), zwanej dalej „ustawą o ogólnym bezpieczeństwie produktów”, posiłkując się wymaganiami normy PN-EN 50291-1:2010+A1:2013-05 „*Urządzenia elektryczne do wykrywania tlenu węgla w pomieszczeniach domowych – Część 1: Metody badań i wymagania*” (zwanej dalej „normą PN-EN 50291-1:2010+A1:2013-05”), jak również obowiązującymi zasadami dobrej praktyki odnośnie bezpieczeństwa tego rodzaju produktów i uzasadnionymi oczekiwaniami konsumentów co do ich bezpieczeństwa.

W wyniku badań organoleptycznych czujnika inspektorzy Inspekcji Handlowej stwierdzili, iż sygnalizatory nie spełniają wymagań określonych w normie PN-EN 50291-1:2010+A1:2013-05, z uwagi na niedostarczenie użytkownikowi wymaganych informacji w następującym zakresie: typu urządzenia, A lub B (niezgodność z pkt 4.8.2d normy), numeru seryjnego lub kodu daty produkcji urządzenia (niezgodność z pkt 4.8.2e normy), numeru modelu (niezgodność z pkt 4.8.2b normy), trwałego oznaczenia dotyczącego maksymalnego czasu życia zalecanego dla urządzenia (niezgodność z pkt 4.8.2h normy), które to informacje powinny być umieszczone bezpośrednio na czujniku i powinny być widoczne z urządzeniem w typowej pozycji instalacyjnej (uwzględniając również – zgodnie z pkt 4.8.2b normy – nazwę urządzenia i typ wykrywanego gazu).

Inspektorzy Inspekcji Handlowej stwierdzili także, iż opakowanie produktu nie zawierało: ostrzeżenia, że urządzenie powinno być instalowane przez kompetentną osobę, odpowiednich informacji dotyczących przechowywania i transportu oraz informacji o oczekiwanym czasie życia czujnika (jeśli może na niego wpłynąć czas przechowywania i jeśli jest różny niż czas życia urządzenia), co jest niezgodne z pkt 4.8.5.1 normy.

Na opakowaniu brak było także wyraźnie widocznej informacji następującej treści: *„Niniejsze urządzenie jest zaprojektowane do ochrony ludzi przed poważnymi skutkami ekspozycji na tlenek węgla. Nie jest ono jednak w stanie w pełni chronić osób o specjalnych problemach zdrowotnych . W razie wątpliwości skonsultuj się z lekarzem.”*(niezgodność z 4.5.2 normy).

Ponadto inspektorzy Inspekcji Handlowej ustalili, że instrukcja użytkownika nie zawierała: ostrzeżenia, że urządzenie powinno być instalowane przez kompetentną osobę (niezgodność z 4.8.4c normy), informacji na temat oczekiwanego czasu eksploatacji urządzenia (niezgodność z 4.8.4.i normy), ostrzeżenia, że instalacji urządzenia nie należy wykorzystywać w zastępstwie prawidłowej instalacji, wykorzystania i konserwacji urządzeń do spalania

paliwa, włączając prawidłową wentylację i systemy wydechowe (niezgodność z 4.8.4n normy).

Jednocześnie inspektorzy Inspekcji Handlowej uznali, że dla dokonania pełnej oceny bezpieczeństwa czujnika niezbędne jest przeprowadzenie badań laboratoryjnych, w związku z czym przekazali próbkę produktu do Laboratorium Badań i Urządzeń Geometrycznych Centrum Badań i Certyfikacji w Instytucie Technik Innowacyjnych EMAG w Katowicach.

Badania laboratoryjne zostały przeprowadzone w oparciu o wymagania warunków działania alarmu określone w pkt 5.3.4 normy. Wykazały one nieprawidłowe działanie progów alarmowych podczas badań, w których stosunek objętości tlenu węgla wynosił 50 ppm i 100 ppm (pkt 5.3.4 normy), polegające na braku uruchomienia alarmu. Wyniki badań zostały zawarte w sprawozdaniu nr 4799-ZLG/2017 z dnia 25 września 2017 r. Stwierdzone nieprawidłowości w działaniu progów czujnika stwarzają poważne ryzyko zatrucia się tlenkiem węgla przez użytkownika produktu, po przekroczeniu dopuszczalnego czasu ekspozycji na tlenek węgla.

W związku z powyższym, Prezes UOKiK uznał za zasadne wszczęcie postępowania administracyjnego na podstawie ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów. Zgodnie z art. 61 § 4 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2017 r. poz. 1257 oraz z 2018 r. poz. 149), dalej jako: „Kpa”, pismem z 13 listopada 2017 r. Prezes UOKiK powiadomił przedsiębiorcę Multioffice sp. zo.o. z siedzibą w Krakowie, (dalej: „strona postępowania”, „spółka”), o wszczęciu postępowania administracyjnego w sprawie ogólnego bezpieczeństwa czujnika, wyznaczając ww. przedsiębiorcy termin 14 dni na zajęcie stanowiska w sprawie. Jednocześnie, Prezes UOKiK zwrócił się do strony postępowania z prośbą o określenie jej roli w obrocie kwestionowanym produktem, przekazanie dokumentów związanych z jego obrotem oraz informacji na temat ewentualnych skarg lub reklamacji dotyczących produktu ze wskazaniem, czego dotyczyły. W tym samym piśmie Prezes UOKiK wskazał również, iż w przypadku podjęcia przez stronę postępowania decyzji o wyeliminowaniu zagrożeń stwarzanych przez czujnik, powinna przekazać dowody potwierdzające powyższą okoliczność i wskazał, jakie działania są w jego opinii zasadne.

Pismem z 24 listopada 2018 r. strona postępowania poinformowała Prezesa UOKiK, że jest importerem i dystrybutorem kwestionowanego czujnika i przedstawiła fakturę Commercial Invoice No:PO20170301, na podstawie której zakupiła 5000 szt. czujnika. Produkt ten został sprzedany do 77 odbiorców. Strona postępowania poinformowała, że sprzedaż czujnika rozpoczęła 29 maja 2017 r. i na dzień 24 listopada 2017 r. nie miała już

tego modelu w magazynie oraz że nie prowadziła sprzedaży detalicznej. Ponadto spółka poinformowała swoich kontrahentów o niespełnianiu normy przez to urządzenie i możliwości stwarzania zagrożenia dla użytkownika i zwróciła się o wstrzymanie sprzedaży czujnika oraz jego zwrot. Ponadto, strona postępowania zwróciła się do producenta czujnika o wyjaśnienie powodów, dla których część partii tych produktów nie posiada wymaganych oznaczeń (zgodnych z zamówieniem) oraz dlaczego produkt nie spełnia części parametrów normy.

Pismem z 30 stycznia 2018 r. spółka poinformowała, że zakończyła proces wycofywania czujników z rynku. W wyniku podjętych działań, strona postępowania odebrała 405 szt. czujnika od dystrybutorów, na dowód czego przedstawiła faktury korygujące. Produkty te zostały następnie przekazane do utylizacji, co potwierdza dokument „Dowód przyjęcia odpadu” z 26 stycznia 2018 r.

W piśmie z 28 lutego 2018 r. Prezes UOKiK zwrócił się do strony o przekazanie dowodu wskazującego na poinformowanie przedsiębiorców – *Handlowiec i Spółka z o.o.*, wspólników spółki cywilnej, prowadzących działalność gospodarczą pod firmą Firma *Handlowiec i Spółka z o.o.* w *Słubicach* o konieczności wstrzymania sprzedaży czujnika i dokonania jego zwrotu. W dniu 12 marca 2018 r. do UOKiK wpłynęło pismo strony z informacją, iż nabywcą czujnika była firma *Handlowiec i Spółka z o.o.* z Zielonej Góry, zaś *Handlowiec i Spółka z o.o.* w Słubicach jest dodatkowym adresem tej firmy do korespondencji.

Pismem z 21 marca 2018 r. organ nadzoru poinformował stronę postępowania o przysługującym jej zgodnie z art. 10 Kodeksu postępowania administracyjnego prawie do zapoznania się ze zgromadzonymi aktami sprawy oraz prawie wypowiedzenia się co do zebranych dowodów oraz zgłoszonych żądań.

Strona postępowania nie skorzystała z przysługujących jej praw.

Prezes UOKiK ustalił i stwierdził:

Przedsiębiorca Multioffice sp. z o.o. z siedzibą w Krakowie wprowadził czujnik czadu model DETC-01 na polski rynek i jest jego producentem w rozumieniu art. 3 pkt 2 lit b) ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów. Zgodnie z tym przepisem, za producenta uznaje się przedstawiciela wytwórcy, a jeżeli wytwórca nie wyznaczył przedstawiciela - importera produktu, w przypadkach gdy wytwórca nie prowadzi działalności w Unii Europejskiej lub na terytorium państw członkowskich Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) - stron umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym. W toku

postępowania przedsiębiorca będący jego stroną przedstawił fakturę No: PO20170301 z 21 kwietnia 2017 r. potwierdzającą zakup czujników od chińskiego przedsiębiorcy oraz oświadczył, że jest importerem produktu.

Zgodnie z art. 10 ust. 1 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, producent zobowiązany jest wprowadzać na rynek wyłącznie produkty bezpieczne.

Z treści art. 4 ust. 1 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów wynika, iż produktem bezpiecznym jest produkt, który w zwykłych lub innych, dających się w sposób uzasadniony przewidzieć warunkach jego używania, z uwzględnieniem czasu korzystania z produktu, a także, w zależności od rodzaju produktu, sposobu uruchomienia oraz wymogów instalacji i konserwacji, nie stwarza żadnego zagrożenia dla konsumentów lub stwarza znikome zagrożenie, dające się pogodzić z jego zwykłym używaniem i uwzględniające wysoki poziom wymagań dotyczących ochrony zdrowia i życia ludzkiego.

Zgodnie z art. 5 ust. 1 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, produkt, który nie spełnia wymagań określonych w art. 4 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów nie jest produktem bezpiecznym.

W myśl art. 6 ust. 3 pkt 1 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, bezpieczeństwo produktu ocenia się z uwzględnieniem spełniania przez produkt wymagań wynikających z dobrowolnych norm krajowych państw członkowskich Unii Europejskiej będących transpozycją norm europejskich innych niż normy uznane przez Komisję Europejską za zgodne z przepisami dotyczącymi ogólnego bezpieczeństwa produktów. Z uwagi na fakt, że norma PN-EN 50291-1:2010+A1:2013-05 „*Urządzenia elektryczne do wykrywania tlenku węgla w pomieszczeniach domowych – Część 1: Metody badań i wymagania*” jest wyżej opisanym rodzajem normy, Prezes UOKiK dokonał oceny ogólnego bezpieczeństwa czujnika z uwzględnieniem określonych w niej wymagań.

W trakcie kontroli przeprowadzonej 29 sierpnia 2017 r. inspektorzy Inspekcji Handlowej w Gdańsku pobrali do badań laboratoryjnych czujnik, który nie spełniał wymagań w zakresie oznakowania, instrukcji i informacji na opakowaniu, co stwierdzono w trakcie badania organoleptycznego.

Badania laboratoryjne czujnika, przeprowadzone przez Laboratorium Badań i Urządzeń Geometrycznych Centrum Badań i Certyfikacji w Instytucie Technik Innowacyjnych EMAG w Katowicach wykazały, że czujnik nie spełnia wymagań określonych w pkt 5.3.4 normy PN-EN 50291-1:2010+A1:2013-05, w związku z brakiem uruchomienia alarmu podczas badań, w których stosunek objętości tlenku węgla wynosił 50 ppm i 100 ppm, co stwarza

poważne ryzyko zatrucia się tlenkiem węgla przez użytkownika produktu, po przekroczeniu dopuszczalnego czasu ekspozycji na tlenek węgla.

Mając na uwadze powyższe ustalenia, Prezes UOKiK podzielił opinię inspektorów Inspekcji Handlowej i uznał, że kwestionowany czujnik stwarza zagrożenie dla zdrowia i życia konsumentów.

Zgodnie z art. 24 ust. 14 pkt 2 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, Prezes UOKiK wydaje decyzję o umorzeniu postępowania, jeśli producent lub dystrybutor usunął przyczyny zagrożeń.

W toku niniejszego postępowania, na podstawie dowodów zgromadzonych w aktach sprawy, Prezes UOKiK ustalił, że strona postępowania począwszy od maja 2017 r. wprowadziła na rynek 5000 szt. czujników, które trafiły do 77 odbiorców. W ramach działań mających na celu wyeliminowanie zagrożeń stwarzanych przez produkty, strona postępowania poinformowała odbiorców o nieprawidłowościach w działaniu czujnika i odebrała od nich 405 produktów, na dowód czego przedstawiła faktury korygujące. Ponadto strona postępowania zniszczyła zwrócone produkty, co potwierdza „Dowód przyjęcia odpadu” z 26 stycznia 2018 r.

Dokonując analizy materiału dowodowego zgromadzonego w toku postępowania Prezes UOKiK uznał, iż przedstawione dowody są wiarygodne i wystarczające do uznania, że przedsiębiorca Multioffice sp. z o.o. z siedzibą w Krakowie wyeliminował zagrożenia stwarzane przez kwestionowane czujniki.

Zgodnie z art. 189f § 1 pkt 1 Kodeksu postępowania administracyjnego, organ administracji publicznej, w drodze decyzji, odstępuje od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej i poprzestaje na pouczeniu, jeżeli waga naruszenia prawa jest znikoma, a strona zaprzestała naruszenia prawa, co miało miejsce w niniejszej sprawie. Ze zgromadzonego w toku postępowania materiału dowodowego wynika, iż strona postępowania nie naruszała prawa w sposób długotrwały i uporczywy, a od momentu powzięcia wiadomości o dokonanych naruszeniu prawa bez zbędnej zwłoki przystąpiła do eliminacji skutków jego naruszenia. Jednocześnie podkreślić należy, iż w toku postępowania strona przedstawiła komplet dowodów potwierdzających wyeliminowanie zagrożeń stwarzanych przez kwestionowane produkty, których żądał Prezes UOKiK. Pozwala to przyjąć, że strona postępowania zaprzestała naruszenia prawa, a waga stwierdzonego naruszenia prawa jest znikoma. Biorąc pod uwagę powyższe okoliczności stwierdzić należy, iż naruszenie to nie mogło w znaczący sposób naruszyć dóbr chronionych przez ww. sankcję, w tym przypadku zdrowia i życia konsumentów. Oznacza to, że w niniejszej sprawie spełniona została

przewidziana przez art. 189f § 1 pkt 1 Kodeksu postępowania administracyjnego przesłanka odstąpienia od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej.

Jednocześnie, odstępując od nałożenia na stronę postępowania kary pieniężnej, Prezes UOKiK poucza przedsiębiorcę Multioffice sp. z o.o. z siedzibą w Krakowie, że zgodnie z art. 10 ust. 1 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, producent zobowiązany jest wprowadzać na rynek wyłącznie produkty bezpieczne. Organ nadzoru może w drodze decyzji administracyjnej stosować wobec przedsiębiorcy odpowiedzialnego za bezpieczeństwo produktów środki przewidziane w ustawie o ogólnym bezpieczeństwie produktów, w tym nałożyć karę za wprowadzenie na rynek produktu niespełniającego wymagań bezpieczeństwa w wysokości do 100 000 zł. Prezes UOKiK zawiadamia, że kolejne naruszenie przez przedsiębiorcę przepisów ww. ustawy może skutkować nałożeniem na niego kary pieniężnej na podstawie art. 33a ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów.

Pouczenie:

- 1) Na podstawie art. 127 § 3 oraz art. 129 § 2 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2017 r. poz. 1257 oraz z 2018 r. poz. 149), w związku z art. 26 ustawy z dnia 12 grudnia 2003 r. o ogólnym bezpieczeństwie produktów (Dz. U. z 2016 r. poz. 2047), strona postępowania może w terminie 14 dni od dnia doręczenia decyzji, zwrócić się do Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów z wnioskiem o ponowne rozpatrzenie sprawy.
- 2) Na podstawie art. 52 § 3, art. 53 § 1 i art. 54 § 1 w związku z art. 3 § 2 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2017 r. poz. 1369 z późn. zm.), strona postępowania może wnieść skargę do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie, za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, w terminie 30 dni od dnia doręczenia decyzji, bez skorzystania z prawa do zwrócenia się z wnioskiem o ponowne rozpatrzenie sprawy. W przypadku skorzystania z ww. uprawnienia, zgodnie z art. 233 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi, w związku z § 2 pkt 2 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 16 grudnia 2003 r. w sprawie wysokości oraz szczegółowych zasad pobierania wpisu w postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2003 r. poz. 2193 z późn. zm.), strona postępowania zobowiązana jest uiścić wpis stały, który wynosi 200 zł. Zgodnie z § 5 ww. rozporządzenia, wpis uiszcza się gotówką do kasy Wojewódzkiego

Sądu Administracyjnego w Warszawie lub na rachunek bankowy tego Sądu, wskazując tytuł wpłaty oraz rodzaj pisma, od którego wpis jest uiszczany.

- 3) Na podstawie art. 243 § 1 w związku z art. 244 § 1, art. 245 § 1 i art. 246 § 2 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2017 r. poz. 1369 z późn. zm.), stronie postępowania składającej skargę na decyzję Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie przysługuje możliwość ubiegania się o przyznanie prawa pomocy w zakresie całkowitym lub częściowym, na jej wniosek złożony przed wszczęciem postępowania sądownoadministracyjnego lub w jego toku, polegającego na zwolnieniu od kosztów sądowych oraz ustanowieniu adwokata, radcy prawnego, doradcy podatkowego lub rzecznika patentowego. Wniosek ten wolny jest od opłat sądowych. Wymogi formalne wniosku określone zostały w art. 252 § 1 i § 2 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi.
- 4) Na podstawie art. 127a § 1 i § 2 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2017 r. poz. 1257 oraz z 2018 r. poz. 149), w trakcie biegu terminu do wniesienia wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy, strona postępowania może zrzec się prawa do wniesienia wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy wobec Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, który wydał decyzję. Z dniem doręczenia Prezesowi Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów oświadczenia o zrzeczeniu się prawa do wniesienia wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy, decyzja staje się ostateczna i prawomocna.

z up. Prezesa Urzędu Ochrony
Konkurencji i Konsumentów
DYREKTOR
Departamentu Nadzoru Rynku

Anna Mazurak